

155

awił –

Sygn. akt III Kp 1203/13

KSEROKOPIA
252

POSTANOWIENIE

Dnia 04 maja 2015 roku

zył, że

Sąd Rejonowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Andrzej Gołaszewski

Protokolant Jolanta Żukowska

Na skutek zażaleń na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Białymstoku

Z dnia 11 kwietnia 2013 roku

W przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

Na podstawie art. 437 § 1 kpk

kolant

postanawia

Zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2013 roku; sygn. akt 1 Ds. 603/13; Prokuratura Rejonowa w Białymstoku odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałego w dniu 12 marca 2013 roku w Tykocinie w zakładzie uboju zwierząt rzeźnych o numerze identyfikacyjnym PL20023804WE uboju jednej sztuki bydła o numerze weterynaryjnym PL005215710027 bez uprzedniego pozbawienia zwierzęcia świadomości przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje; to jest o czyn z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt – w obliczu stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 kpk).

Zażalenia na to postanowienie złożyli: Powiatowy Lekarz Weterynarii w Białymstoku; Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie; pełnomocnik Ogólnopolskiego Towarzystwa Ochrony Zwierząt Animals z siedzibą w Gdyni oraz pełnomocnik Fundacji na Rzecz Ochrony Zwierząt Ius Animalia z siedzibą w Pruszkowie.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenia nie zasługują na uwzględnienie.

Badany w toku postępowania czyn wyrażający się ubojem jednej sztuki bydła nie może skutkować odpowiedzialnością karną z mocy przepisów art. 35 ust. 1 w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt. Otóż jako niezgodne z Konstytucją nie mogą kwalifikować wspomnianego zachowania jako przestępstwa. Nie bez znaczenia jest bowiem, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 10 grudnia 2014 roku w sprawie K 52/13 stwierdził, że art. 34 ust. 1 cytowanej ustawy w zakresie, w jakim nie zezwala na poddawanie zwierząt ubojowi w ubojni według szczególnych metod wymaganych przez obrzędy religijne, jest niezgodny z art. 53 ust. 1, 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 9 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Jednocześnie uznał, że art. 35 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zakresie, w jakim przewiduje odpowiedzialność karną za poddawanie zwierząt ubojowi w ubojni według szczególnych metod wymaganych przez obrzędy religijne, jest niezgodny z art. 53 ust. 1, 2 i 5 Konstytucji w zw. z art. 9 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. W tym stanie rzeczy w ramach wyłaniającego się w niniejszej sprawie stanu faktycznego niepodobna doszukiwać się znamion ujmowanego w przywołanych na wstępie przepisach przestępstwa. Dlatego też zaskarżone postanowienie należało ocenić jako słuszne, a w rezultacie utrzymać w mocy.